

Gang paa Gang uden at betale Afgift, saa betyder dette, at Forfatterne lider et vist Afbræk i deres lovlige Fortjeneste. Imidlertid, ingen har jo henvendt sig til Folketingets Udvalg, og jeg skal ikke være mere kongeligt sindet end Kongen selv, men det forekommer mig nok, at man her gaar stærkt ind paa en Indtægtskilde for disse Forfattere, som ikke alle sammen sidder videre godt i det; samtidig med, at man klager over, at man skal understøtte Forfatterne paa Finansloven — og den Klage er jo ikke ualmindelig —, bør man dog vist ikke ved Foranstaltninger som disse berøve dem en Indtægt. Der er noget utiltalende ved dette, at altsaa Foreninger med mange Tusinde Medlemmer faar en Ret, som forvandler en i Virkeligheden offentlig Forestilling til en privat.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til en yderst velvillig Behandling i det Udvalg, som nu vil blive nedsat.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg havde delvis Indtrykket af, at man her i Tinget vilde stille sig noget mere elskværdigt overfor Foreninger med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de skal betale Afgift af deres Sammenkomster eller ej, end Tilfældet har været i Folketinget. Men jeg havde ogsaa Indtrykket af, at der var visse af de ærede Ordførere, som var betænkelige ved at give Foreningerne en saadan Ret. Navnlig forekommer det mig, at den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Brandes) var betænkelig ved at give Foreninger af større Omfang en saadan Ret, bl. a. ogsaa af Hensyn til Forfatterne. Maa jeg med Hensyn til det sidste sige, at Formaalet ikke har været at skabe en ny Tilstand i Forhold til, hvad den var for kort Tid siden. Det, der skulde opnaas, var Tilvejebringelsen af en Tilstand, der ligner den, der var til Stede, før Højesteret begyndte at erklære Foreninger med stort Medlemstal for offentlige, det vil sige, at visse Arter af Foreninger efter Højesteretsdommene er blevet inddraget under Forlystelsesskatten og tillige under Afgiften til dramatiske Forfattere i et ganske andet Omfang end tidligere. Hvis man vil beholde den nuværende faktiske Ordning uden at søge at ændre den, maa man altsaa være klar over, at det er, fordi man foretrækker en Ændring i Forlystelsesskatteoven for den tidligere Tilstand. Hensigten med Lovforslaget var netop at søge at komme tilbage til de tidligere eksisterende Forhold. Jeg anser det for ganske uretfærdigt, at disse Foreninger skal behandles paa en særlig Maade, navnlig

da det væsentlig gaar ud over Arbejderforeninger, der i Byerne er dem, som har det største Antal Medlemmer. Jeg finder det uretfærdigt og har derfor søgt at ændre Forholdet, men har ikke turdet foreslaa, at de ubetinget skulde være fri for Afgiften, uden at der skulde skønnes, hvilket jeg i og for sig vilde have foretrukket, hvis jeg havde troet, at det var muligt at gennemføre det i Rigsdagen. Men denne Tro havde jeg ikke, og jeg har faaet min Opfattelse bekræftet ved Behandlingen i Folketinget, hvor baade Partiet Venstre og det konservative Folkeparti var meget betænkelige ved de Indrømmelser, her er Tale om. Jeg maa i høj Grad anerkende, at det konservative Folkeparti i Dag har fremsat Udtalelser, som langt mere falder sammen med mine Anskuelse om, hvorledes det bør være, end dette Lovforslag er i Stand til at blive Grundlag for. Men jeg tror ikke, at der er nogen Mulighed for at naa længere. Folketinget er gaaet saa langt, som det foreliggende Lovforslag antyder. Jeg har ikke stort Haab om at kunne faa det til at gaa længere, selv om Landstinget kunde ønske det.

Jeg vil gerne udtale Ønsket om, at Lovforslaget kunde blive til Lov i denne Samling. De Foreninger, det gaar ud over, har et rimeligt Krav paa at blive stillet lige med andre Foreninger, og det synes jeg ikke, man behøver at udsætte til næste Samling. Lovforslaget er, saa vidt jeg kan se, saa beskedent med Hensyn til, hvad det vil yde disse Foreninger, som det overhovedet er muligt. Hvis man ikke vil dette, fastslaar man, at man ønsker en bestemt oprukken Forskel mellem disse Foreninger og andre med Hensyn til deres Stilling til Loven, en Stilling, som efter Højesterets Erklæring er den, at disse Foreninger er offentlige og falder ind under Forlystelsesskatteovens almindelige Regler. Jeg vil gerne anmode det høje Ting om at gennemføre Lovforslaget. Jeg tror ikke, at der er stort Haab om at faa større Lettelser for Foreningerne efter den Stilling, Folketinget har taget, og jeg kan tilføje, at der heller ikke er Haab om at føre det igennem, hvis man vil gøre det slettere for Foreningerne, end det er i Øjeblikket, for saa kan jeg ikke modtage det, og saa vil det heller ikke blive gennemført i Folketinget. Selv om Lovforslaget ikke er ideelt — og det kan et Lovforslag, der gaar ud paa Dispensationer; aldrig blive —, tror jeg alligevel, at der er Mulighed for at give disse Foreninger væsentlig samme Stilling, som andre Foreninger har, men som de heromhandlede